

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 24/03/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1197

“NIỆM PHẬT CẦU SINH TỊNH ĐỘ LÀ HÀNH VI RẤT TÍCH CỰC”

Nhiều người cho rằng, những người tham cầu “*danh vọng lợi dưỡng*” ở thế gian là những người tích cực. Chúng ta tham cầu “*danh vọng lợi dưỡng*” là để chúng ta hưởng thụ, thỏa mãn dục vọng của bản thân. Chúng ta niệm Phật cầu vãng sanh là chúng ta đang tích cực vì chúng sanh. Chúng ta niệm Phật không chỉ vì chúng sanh trên trái đất hay chúng sanh ở thế giới Ta Bà mà chúng ta niệm Phật vì chúng sanh tận hư không khắp pháp giới! Người chân thật có thể vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc là người có hành vi, việc làm rất tích cực.

Hòa Thượng nói: “*Người niệm Phật là người tự giác và giác tha. Tự độ mình và độ người. Tự độ mình là chúng ta bên trong có thể hàng phục được phiền não, bên ngoài thì chúng ta cắt đứt với thế duyên. Nhà Phật gọi đây là tùy duyên không phan duyên. Người xưa nói: Nhiều việc không bằng ít đi một việc, ít đi một việc không bằng không việc gì!*”. Người biết buông bỏ phiền não, vọng tưởng, thế duyên là người tích cực vì họ không thỏa mãn bản thân mà họ lo nghĩ cho chúng sanh. Người chỉ thỏa mãn hiếu dục của bản thân thì đó là người tiêu cực. Nếu có nhiều hơn một việc mà việc đó giúp ích cho chúng sanh thì chúng ta phải nỗ lực làm. Nếu nhiều thêm một việc mà việc đó làm tăng thêm dục vọng của chúng ta thì chúng ta nên làm ít đi một việc. Chúng ta cắt bỏ đi những việc không cần thiết để tâm chúng ra rỗng rang niệm Phật. Thí dụ, nếu có người mời chúng ta đi biển để ăn hải sản mà chúng ta từ chối đó là chúng ta cắt đứt với thế duyên.

Hòa Thượng nói: “*Người khác nhìn thấy chúng ta như vậy họ sẽ nói rằng chúng ta rất tiêu cực! Thế nhưng, họ không biết rằng, chúng ta không bị chướng ngại, phiền não! Họ cho rằng họ rất tích cực nhưng họ sống trong phiền não, vọng tưởng. Không phải họ nói chúng ta là người tiêu cực thì chúng ta sẽ là người tiêu cực. Chúng ta quán sát xem, họ là người tiêu cực hay chúng ta là người tiêu cực? Chúng ta dành hết thời gian rảnh để niệm Phật, khi chúng ta niệm Phật tốt rồi thì chúng ta sẽ vượt qua chướng ngại, phiền*

não, khổ đau một cách tự tại còn họ thì không thể vượt qua chướng ngại, họ khổ không nói ra lời! ”.

Ngày này, nhiều người ở trong trạng thái “***khổ không nói ra lời***”, sống không được, chết không xong đó là kết quả của những người tích cực tham cầu “***danh vọng lợi dưỡng***”, hưởng thụ “***năm dục sáu trần***”. Những thứ này là nguồn gốc của phiền não. Chúng ta tham không được thì chúng ta sẽ nổi sân, chúng ta nổi sân thì chúng ta sẽ ngu si vậy thì chúng ta chắc chắn sẽ tạo nghiệp.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tiêu cực mà bên trong chúng ta tích cực diệt trừ phiền não, bên ngoài chúng ta hạn chế đến mức thấp nhất những việc không cần thiết! Chúng ta tự tại còn họ thì quá nhiều phiền não. Những việc họ cho là tiêu cực thì lại giúp chúng ta có được rất nhiều lợi ích!***”. Khi tôi đi tiệc cưới, mọi người cho rằng tôi sống tiêu cực vì tôi không ăn thịt, không uống bia, rượu, không uống cà phê. Họ cho rằng cuộc sống của tôi tẻ nhạt như vậy thì sống để làm gì! Nhưng sau khi mọi người uống rượu say xỉn, chân đi không vững thì họ nói cuộc sống như tôi lại tốt.

Hòa Thượng nói: “***Người có trí tuệ thì phải biết tiêu cực đối với thế duyên, tích cực đối với pháp môn tu hành. Chúng ta là người niệm Phật, chúng ta phải chân thật phát nguyện sanh về Tây Phương Cực Lạc. Ngày nay, chúng ta phát nguyện cầu sanh Tịnh Độ chính là vì cứu độ tất cả chúng sanh***”. Không phải họ nói chúng ta là người tiêu cực thì chúng ta sẽ là người tiêu cực. Nếu chúng ta tích cực uống rượu với họ thì chúng ta đang tích cực đi vào chỗ chết. Chúng ta vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc không phải là để chúng ta an hưởng ở một thế giới an lạc. Nếu chúng ta vì mình mà cầu vãng sanh thì chắc chắn chúng ta không thể vãng sanh. Nhiều người thấy thế giới Ta Bà khổ nên họ muốn vãng sanh vậy thì họ sẽ không thể vãng sanh. Chúng ta vãng sanh là để hoàn thành học vị cao nhất, để năng lực độ sanh của chúng ta được tốt nhất khi đó chúng ta có thể tiếp độ chúng sanh tận hư không khắp pháp giới.

Hòa Thượng nói: “***Người niệm Phật vãng sanh là người rất tích cực. Nhiều người nói, người niệm Phật là người rất tiêu cực, làm những việc lập dị, không đáng để học tập! Rõ ràng là cái nhìn của họ đã sai rồi!***”. Họ không biết chúng ta về thế giới Tây Phương Cực Lạc là vì chúng ta muốn cứu độ tất cả chúng sanh. Nhiều người niệm Phật đã làm sai nên họ khiến cho người thế gian hiểu sai về Phật pháp. Nhiều người niệm Phật buông bỏ tất cả mọi việc, họ không làm cả việc phụng dưỡng Cha Mẹ. Tôi bôn ba khắp nơi nhưng tôi vẫn thường

gửi tiền về để em tôi chăm sóc Mẹ. Nếu Cha Mẹ chúng ta có người phụng dưỡng rồi thì chúng ta phải làm những việc lợi ích được cho nhiều chúng sanh hơn.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không thể vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc vì chúng ta không thể đoạn trừ phiền não, trí tuệ của chúng ta không thể thành tựu viên mãn. Chúng ta có tâm tích cực cứu giúp chúng sanh nhưng chúng ta chưa có năng lực vì vậy chúng ta vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc để chúng ta học năng lực, bản lĩnh của Phật. Khi chúng ta có đủ năng lực rồi thì chúng ta quay lại tận hư không khắp pháp giới phục vụ chúng sanh. Chúng ta cầu vãng sanh Tịnh Độ là vì chúng sanh. Chúng ta phát nguyện độ chúng sanh nhưng chúng ta không cầu vãng sanh Tịnh Độ thì chắc chắn chúng ta không thể độ chúng sanh được. Ở thế gian đầy khổ đau này, chúng ta bị bức bách bởi Sinh – Lão – Bệnh – Tử nên chúng ta không thể độ được chúng sanh”**. Người xưa nói: **“Bồ Tát đát qua sông còn khó giữ mình”**. Bồ Tát làm bằng đất khi qua sông nếu thuyền bị chìm thì Bồ Tát cũng sẽ tan rã. Người muốn độ chúng sanh thì họ phải có năng lực vượt thoát mọi chướng ngại, khổ đau.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc là để chúng ta thành tựu năng lực của chính mình. Vì vậy người phát tâm cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc mới là người tích cực nhất! Chúng ta nhìn thấy một người rơi xuống sông, chúng ta không biết bơi nên chúng ta không thể cứu được họ, nếu chúng ta nhảy xuống cứu họ thì chúng ta sẽ chìm cùng với họ”**. Chúng ta có năng lực của Bồ Tát Bất Thoái, của Phật rồi thì chúng ta sẽ có thể độ chúng sanh. Chúng ta muốn giúp người thì chúng ta phải có năng lực.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nhìn thấy vô lượng vô biên chúng sanh đang khổ đau, đang trầm luân trong sinh tử, chúng ta sinh khởi tâm đại bi, tâm lân mẫn, chúng ta muốn mau chóng cứu độ họ vậy thì chúng ta phải mau chóng thành tựu chính mình! Người muốn chân thật có thành tựu thì chúng ta phải cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc”**. Người chân thật cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì họ sẽ chân thật buông bỏ tư lợi vậy thì khi họ còn ở thế gian, họ cũng đã có thể làm lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phát tâm độ chúng sanh thì chúng ta phải độ chính mình. Người như vậy là người rất tích cực chứ không phải người tiêu cực. Chúng ta học Phật vì điều gì?”**. Người chỉ thích hưởng thụ, thỏa mãn thị hiếu của bản thân thì đó mới là người tiêu cực! Nhiều người mơ mơ, hồ hồ, họ không biết rằng họ học Phật vì điều gì.

Khi tôi hỏi các cô giáo, ước mơ, hoài bão của các cô là gì thì nhiều cô trả lời là các cô có ước mơ. Ước vọng đơn giản nhất là chúng ta trở thành một người tốt để trả được ơn đức bảo vệ của Tổ Quốc, ơn đức sinh thành của Cha Mẹ, ơn đức dạy dỗ của Thầy Cô. Nếu chúng ta đã có gia đình thì chúng ta sẽ nỗ lực làm cho gia đình chúng ta ngày càng tốt hơn. Chúng ta là một nhân viên thì chúng ta phải đặt mục tiêu trở thành một nhân viên tốt, chúng ta là một cô giáo thì chúng ta sẽ làm một cô giáo tốt. Nếu chúng ta không có ước vọng, hoài bão, không có mục tiêu phấn đấu, hy sinh phụng hiến thì chúng ta rất đáng thương!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta là người chân thật học Phật thì chúng ta phải nỗ lực vì mục tiêu liễu thoát sinh tử. Chúng ta chân thật muốn vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc vậy thì chúng ta phải nhìn thấu suốt, tường tận để chúng ta tan nhạt dần đối với thế gian. Chúng ta tham cầu sự việc, sự vật ở thế gian thì đối với sinh tử chúng ta sẽ có chướng ngại, đối với việc vãng sanh thì chúng ta càng có nhiều chướng ngại hơn!”**. Chúng ta đừng quá nặng lòng với “*danh vọng lợi dưỡng*”. Người có nhiều chấp trước thì khi phải ra đi họ sẽ rất đau đớn.

Hòa Thượng nói: **“Người niệm Phật mục đích là cầu vãng sanh Tây Phương, nếu như chúng ta không thể đi được vậy thì chúng ta đã sai rồi!”**. Trong những đề tài gần kết thúc, Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta muốn liễu thoát sinh tử thì chúng ta phải có những điều kiện như thế nào! Nếu những đề tài này chúng ta học từ những bài đầu thì chúng ta có thể sẽ không đủ can đảm học tiếp. Những đề tài cuối này những lão tu, những người có công phu sẽ dễ dàng tiếp nhận.

Chúng ta vãng sanh không phải vì chúng ta mà vãng sanh! Điều này cũng giống như chúng ta đi du học mục đích là để chúng ta học tập các chuyên ngành. Chúng ta muốn đến các nước học thì chúng ta phải trải qua nhiều cuộc phỏng vấn. Chúng ta muốn có bản lãnh độ chúng sanh thì chúng ta phải có bản lãnh của Bồ Tát Bất Thoái, bản lãnh của Phật vậy thì chúng ta phải đến thế giới Tây Phương Cực Lạc để học tập. Chúng ta cần phải đến một thế giới để học chuyên ngành, khi chúng ta đủ năng lực thì chúng ta sẽ tự tại ra đi.

Hòa Thượng Hải Hiền tự tại ra đi lưu lại toàn thân xá lợi. Hòa Thượng Tịnh Không nhiều lần nói đã đến lúc Ngài phải ra đi nhưng nhiều người thỉnh cầu Ngài ở lại nên Ngài ở lại. Khi chúng ta đủ năng lực, chúng ta đi sớm hơn hay trễ hơn một chút cũng không sao! Nếu chúng ta sợ chết thì chúng ta không muốn chết thì chúng ta cũng phải chết! Sinh – Lão – Bệnh – Tử là định luật không ai có thể thay đổi, chúng ta phải chuẩn bị cho sự ra đi của

chúng ta. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải chết sao cho đẹp một chút!**”. Chúng ta đừng chết như con ếch!

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chân thật phát nguyện vãng sanh thì chúng ta phải tan nhạt với việc thế gian, chúng ta không nên lưu luyến thế gian, đời sống của chúng ta là tùy duyên qua ngày! Nếu chúng ta muốn chân thật độ chúng sanh thì chúng ta phải bắt đầu từ bây giờ! Chúng ta phải chăm chỉ, nỗ lực, nhìn thấu, buông bỏ, chân thật phát tâm niệm Phật, chân thật vãng sanh. Từ nay về sau, trong tâm chúng ta chỉ khởi câu Phật hiệu, mỗi niệm đều là câu Phật hiệu nối nhau, niệm niệm nhớ Phật, chúng ta không niệm những thứ khác, không vướng bận, không lo buồn!**”. Chúng ta không niệm danh lợi thì không phải là chúng ta sẽ không có danh lợi. Hòa Thượng không niệm danh lợi, niệm tiền tài nhưng những thứ đó đến rất nhiều.

Hòa Thượng nói: “**Người niệm Phật cầu sinh Tịnh Độ dường như rất lãnh đạm, rất tiêu cực nhưng kỳ thực đây là hành vi rất tích cực, không có việc gì tích cực hơn việc này! Người thế gian không ngừng truy cầu hưởng thụ vật chất, ở trên biểu hiện thì có vẻ như họ là người rất tích cực nhưng thực tế họ mới là người tiêu cực! Vì họ mong cầu “danh vọng lợi dưỡng” mà họ quên đi hiện thực đó là Sinh – Lão – Bệnh – Tử đang diễn ra từng giây, từng phút**”. Chúng ta tích cực tranh giành “danh vọng lợi dưỡng” mà chúng ta quên rằng mỗi ngày qua đi là chúng ta đã tiến gần đến nắm mồ của mình. Chúng ta đã quên đi sự thực rất phũ phàng đó là chúng ta ngày càng già, thể lực ngày càng suy yếu. Chúng ta tranh danh, đoạt lợi thì chúng ta sẽ ngày càng tăng thêm “tham, sân, si, mạn”, khi phiền não, khổ đau, sinh tử đến thì chúng ta sẽ rất bàng hoàng!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!